

[Bernhard Baunsgaard]

Det er det, vi diskuterer nu. At vi så af helt andre grunde har anset det for nødvendigt, at der sker noget, efter at man har soldet tidligere i foråret med hensyn til lønstigninger, er noget andet, som jeg vil få lejlighed til at vende tilbage til, når vi drøfter lovforslaget som helhed. Dette er jo ændringsforslagene.

Efter vores opfattelse ville det nok have været nødvendigt, at vi havde haft et beløb på ca. 1 mia. kr. til rådighed til at tilfredsstille de små. Jeg kan ikke forstå, at det, når man kan lette de store for så betydelige beløb, så skulle være umuligt at finde det, men det hænger vel sammen med den udtalelse, Socialdemokratiet kom med ved den første betænkningssafgivelse. De udtalte dengang:

»Socialdemokratiet lægger ved sin tilslutning afgørende vægt på den enighed om arbejdsgiverafgiftsomlægningen, der er opnået ved trepartsdrøftelserne, og på regeringens tilkendegivelse af, at omlægningen kan ske på en sådan måde, at prisniveauet som helhed ikke ændres.«

Vi havde foreslået for at skaffe de nødvendige penge, at vi gik op fra 2,5 til 2,6 pct., men det mente bl.a. Socialdemokratiet – men også regeringspartierne – ville ryste det hele, for så ville der komme gang i prisudviklingen. 0,1 pct.!

Man kan konstatere efter det, jeg har sagt, at jeg er totalt uenig i det, der blev sagt af den konservative ordfører nu, og det, der blev skrevet i Børsen af samme ordfører, nemlig at nu var der skabt en tilfredsstillende ordening for de små. Der er skabt en bedre ordening for de små end oprindeligt i lovforslaget. Det er derfor, vi trods alt er parate til at tage et medansvar for ændringerne.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Vi er ved at løbe ind i en stime af korte bemærkninger. Jeg vil administrere det ret skrap. Den første er til hr. Jens Thoft.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det er i imødekommelse af formandens ønske, jeg prøver at klare det med en kort bemærkning.

Det, vi har set her, er et gedigent eksempel på radikalt hykleri.

Ved første behandling gjorde De Radikale opmærksom på, at bagatelgrænsen på 200.000

kr. overhovedet ikke var relevant. Den skulle hæves, og den skulle hæves voldsomt, for at friholde de små næringsdrivende. I betænkningen efter udvalgsbehandlingen gjorde De Radikale opmærksom på, at forudsætningen for radikal deltagelse i det her lovforslag var, at man friholdt virksomheder med under fem ansatte.

Hvis vi ser på, hvad der er kommet ud af det, har vi et bilag fra skatteministeren; det er bilag 90, hvor det fremgår af tabel 6, at for dem, der ingen ansatte har – det er naturligvis gennemsnit – vil det koste 4.400 kr. om året, for dem, der har én ansat, vil det koste 10.000 kr., for dem, der har to ansatte, vil det koste 7.300 kr., for dem, der har fem ansatte, er det næsten neutralt, dér er der et overskud på 1.500 kr., og for dem, der har 50 ansatte, er der 135.000 kr. i overskud. Det koster altså indtil i hvert fald den tredje ansatte.

De Radikale sagde, at grænsen på 200.000 kr. overhovedet ikke var relevant, den skulle højere op. Hvad blev resultatet af forliget? Resultatet blev, at grænsen blev sat ned til 120.000 kr. i momsgrundlag.

Jeg må spørge De Radikale: Det er i orden, at man har en mærkesag, det er også i orden, at man skræpper højt op om en mærkesag, men var det så ikke en idé at gøre noget ved det?

SF synes, De Radikale har ret. Der er nogle store problemer for de små næringsdrivende, men så lad da være med at stemme for et forslag, der lige netop lader den gruppe i stikken, som I siger I taler for!

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at hr. Bernhard Baunsgaard ikke skal misforstå, hvad jeg sagde, vil jeg gentage det. Det Radikale Venstre gjorde de små arbejdsgivere til deres mærkesag, men jeg sagde også, at jeg syntes, der kom for lidt ud af det. De Radikale fik for lidt ud af det.

Det kan godt være, at De Radikale ikke kunne gøre noget ved det. De Radikale er ikke stærke nok til det. Deres position er ikke stærk nok til det. Det kan man jo ikke bebrejde dem. Vi kan også somme tider få for lidt ud af det. Men jeg synes, vi må sige, at der kom for lidt ud af det, og at man solgte nogle små erhvervsdrivende til fordel for andre små erhvervsdrivende.